

VÁCLAV HAVEL – PRASE aneb VÁCLAV HAVEL'S HUNT FOR A PIG (1987)

UKÁZKA

Question: We have with us Mr. Václav Havel, the famous Czech playwright and one of the main figures in Charta 77, the human rights movement in Czechoslovakia. Welcome, Mr. Havel.

Answer: Dobrý den.

Q: Mr. Havel, I have heard you were engaged in gabby achka (killing and eating a pig). Is this true?

A: Je to pravda. Ve shánění prasete jsem skutečně byl po určitý čas angažován. Zdůrazňuji – po určitý čas. V určité fázi.

Q: When exactly did you begin, Mr. Havel?

A: Začal jsem se v této věci angažovat ve chvíli, kdy jsem zjistil, že mnoho chovatelů prasat v Československé republice, kteří závazně přislíbili prase, v poslední chvíli prase odřeklo. Zdálo se mi být věci mé cti a prestiže dokázat, že mně se podaří tuto zvláštní viklavost československých prasečkářů zlomit.

Q: Now, if I understand you rightly, this is a very important moment in the whole story. Please be specific. We are very interested in this part of the story!

A: Fanda nás očekával – a toto byl okamžik důležitý tím, že došlo k mému prvnímu setkání s Fandou. Viděl jsem ho poprvé v životě; říkal mi Venco, tykal mi a tvářil se jako můj dávný známý. A Fanda mluvil a mluvil. Došlo k důležitému rozhovoru. Fanda říkal: „Vy přicházíte kvůli tomu... Brufenu...“

(Hlasy z pozadí křičí na Václava Havla: „Brutaru!!!“)

A: ... Brutaru! Brutar je jakýsi kotlík, v němž se prase paří. Ihned nás vedl ke svému Brutaru, ukazoval nám ho a domlouval, že ho nám dnes nebo zítra přiveze. Se zájmem jsme si s Kešotem prohlédli Brutar, ale po pravdě řečeno, daleko víc mne zajímalo, zda má pro nás Fanda i to slíbené prase. Fanda ale stále mluvil o Brutaru a já jsem se zeptal – už jsem mu také tykal, když jsem viděl, že tyká on mně – „A ten Brutar nám přivezeš spolu s tím prasetem?“ A on říkal: „No jasně. Ten přivezu ...“ A já jsem říkal: „Kdy chceš, já můžu klidně v pátek ráno, to já už jsem vzhůru, ale třeba i ve čtvrtek, jak chceš.“ Mluvil se mnou tedy o Brutaru, o převozu prasete. Tím jsem se zvolna blížil k praseti samému, v hovoru, a říkal jsem: „Můžem se na tvý prasátka podívat?“ Ukázal nám svá dvě prasata – byla to normální prasata – a říkal: „ty jsou malý, to jsou teprve osmdesátikilový, takový novorozeňata,“ a já jsem říkal: „Takže to naše prase není mezi nima“ a on říkal: „Ne, ne. To není mezi nima.“ A já jsem opět nějak chtěl přiblížit hovor konkrétně k našemu praseti a začal jsem z jiného konce a říkal jsem: „Za kolik prodáváš kilo?“ A on říkal: „No, já osobně prodávám za sedmadvacet.“ Já jsem říkal: „No, tak to by nám docela vyhovovalo, to je dobrý. Kolik váží?“ On řekl: „Sto deset.“ Já jsem pravil: „Tak mi ti dáme zálohu!“ A on říkal: „To dejte radši Láďovi.“ – V tu chvíli mi lehce zatrnulo. Nevěděl jsem, kdo je Láďa; první moje myšlenka byla, že to je jeho nějaký bratr, synovec, strýc, součást jeho

rodiny a že on disponuje nějakými rodinnými prasaty a že peníze má inkasovat bezprostřední vlastník toho prasete a tak chvíli jsme nějak neurčitě mluvili, tápali, až posléze z něj vylehlo, že má na mysli prase Ládi, zete hostinského. Že náhle prodává vlastně cizí prase, nikoli své prase. To prase, které nám bylo před dvěma dny odřeknuto.

Viděli jsme, že jsme se stali obětí jakési zvláštní vlčické hry. Jediné, co nás v dané chvíli zajímalo, bylo, zda vůbec nějaké prase ve Vlčicích seženeme či ne. Tuto otázku jsme položili Fandovi a Fanda řekl: „Zeptám se cikána a přijedu k vám v pět!“ – Je za pět minut pět a to znamená, že nejdříve za pět minut, ale pravděpodobně za hodinu by mohl, ale také nemusel přijet Fanda s cikánem a nabídnout nám cikánovo prase, anebo zároveň nám vysvětlit, že cikánovo prase je příliš malé...

Celý text je k dispozici v elektronickém archivu Knihovny Václava Havla. Do vstupu je nutná registrace, je zdarma a potvrzena automaticky ihned po vyplnění údajů. Vstup do elektronického archivu [zde](#).